

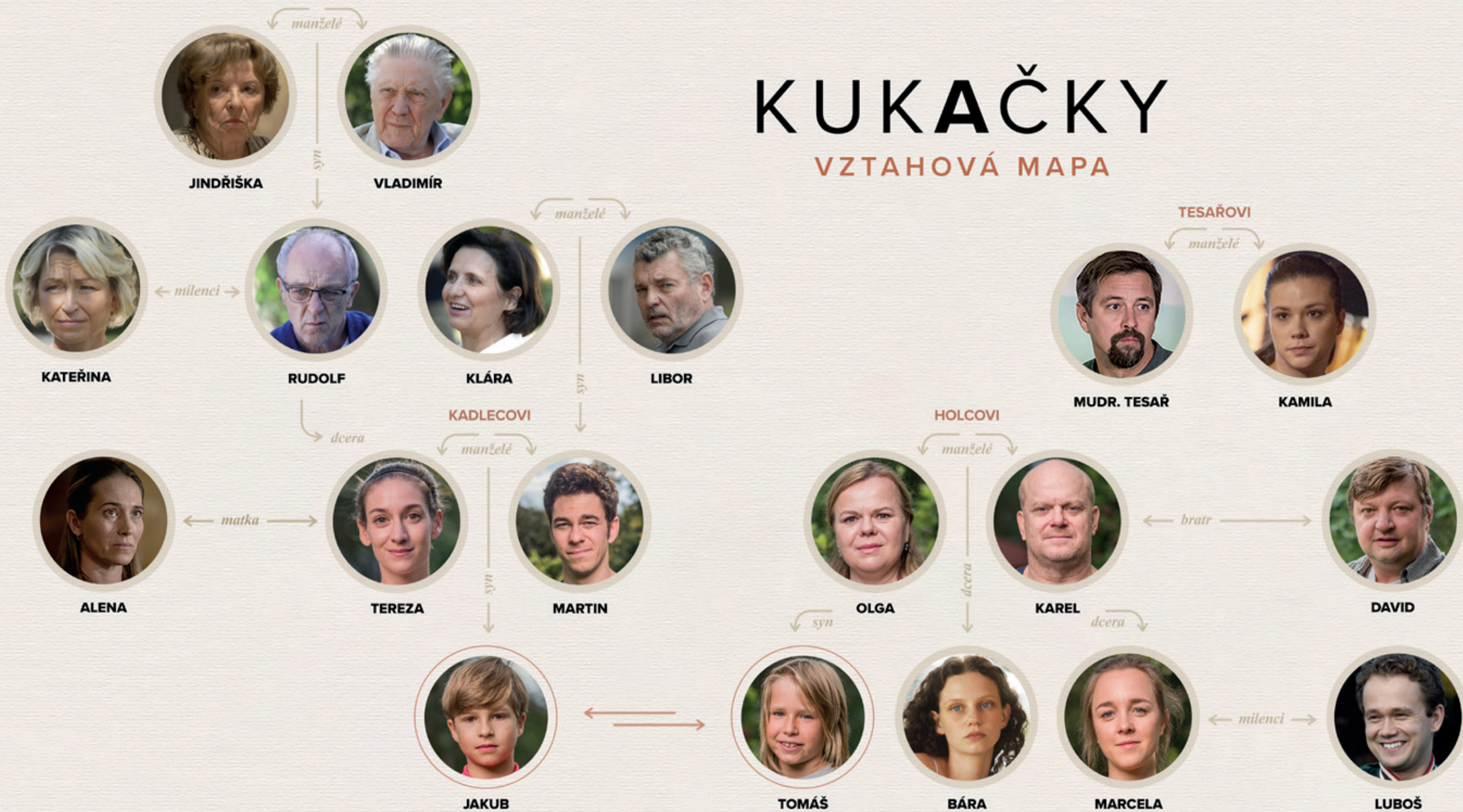

KUKAČKY

KUKAČKY

VZTAHOVÁ MAPA

PRODUCENT FILIP BOBIŇSKI: HOLCOVI A KADLECOVI BUDOU BYDLET BLÍZKO SEBE A DRUHÁ ŘADA BUDE HODNĚ I O DAVIDOVI, KTERÝ DĚTI V PORODNICI VYMĚNIL

Jste producentem divácky velmi úspěšných seriálů, které odvysílala Česká televize. Například Vyprávěj mělo sto patnáct dílů, První republika celkem tři série. Kukačky nyní čeká premiéra nových dílů druhé řady. Kdy si producent řekne, že si jeho seriál zaslouží pokračování?
Musím neskromně říct, že konkrétně s úspěchem Kukaček jsem trochu počítal už od první příběhové idey. Od okamžiku, kdy jsme začali se scenáristou Janem Coufalem stavět koncept vyprávění děje tohoto seriálu. Už ve fázi vývoje Kukaček jsme si například definovali způsob záběrování, práci s protagonisty jednotlivých postav i s hudbou. Od počátku jsme si také řekli, že Kukačky chceme stavět jako herecký seriál a už během natáčení první řady, na základě toho, co jsem viděl na place a z hrubého materiálu, se zdálo, že se nám to podařilo. Samozřejmě jsem také předpokládal, že samotné téma záměny dětí bude u diváků

fungovat. Nevěděl jsem přesně, jak velký to bude televizní hit, ale vždycky se ho snažíme natočit. To je vlastně základní předpoklad pro producentovo přežití. Všichni s vámi chtějí spolupracovat jenom do okamžiku, dokud děláte úspěšné věci. Ale zpátky ke Kukačkám. Když se po odvysílání prvních několika dílů začaly objevovat pozitivní ohlasy, tak už jsem byl rozhodnutý, že budeme pokračovat. Věděli jsme jak a byli jsme na to připravení. Stejně jako už teď víme, že třetí řadu natáčet nebudeme. Těch šestadvacet epizod, které Kukačky v součtu dílů obou řad mají, nám hezky uzavrou vyprávěný příběh. Navíc kluci už by nám moc vyrostli, museli bychom skákat v čase a už by to byl úplně jiný seriál.

O pokračování Kukaček tedy rozhodli hlavně diváci? Jejich nadšené reakce?

Ve svém absolutním důsledku zcela určitě. Bez té skvělé sledovanosti, bez toho divácké-

ho úspěchu seriálu by pokračování nevzniklo. Od začátku příprav Kukaček jsme opravdu věděli, jak budeme příběh vyprávět dál. Bylo jasné, že když na konci první řady odhalíme toho, kdo děti v porodnici vyměnil, tak jsme zdaleka neukázali to, s čím se obě rodiny musí dál vypořádávat a co rodiče a jejich kluci následně prožívají. Měli jsme skutečně hodně dramatického materiálu pro druhou řadu.

Jaká dějová linka tedy bude společná pro třináct nových epizod?

Hlavní otázník bude viset nad otázkou, zdali dojde k prohození dětí. Budou kluky vychovávat jejich biologičtí rodiče? Jak v tomto sporu rozhodne soud? Budeme sledovat, jak se obě rodiny snaží sžívat. Každá má jinou životní zkušenost, jiné zázemí. A dokáží vedle sebe koexistovat tak, aby to bylo dobré pro kluky? Budou to velmi komplikované momenty. Můžu prozradit, že rodiny budou bydlet blíž u sebe. Druhá řada je postavená na tom, že se Kadlecovi a Holcovi snaží bydlet vedle sebe, aby k sobě měli děti blízko a mohli si je častěji vyměňovat.

A co postava Davida Holce, kterého hraje Michal Isteník? David je tím, kdo děti v porodnici vyměnil...

Ve druhé řadě má David velký prostor a Michal Isteník ho ztvárnil skvěle. Bude ho vyšetřovat policie, půjde k soudu. To, co udělal, sice nebyl čin nějakého zvráceného člověka, ale s následky svého jednání se bude muset vyrovnat.

Byla pro vás jeho motivace pochopitelná?

Byl to zkrat. Nijak z té situace neprofitoval, udělal to pro svého bratra.

Kolik nových postav připsal scenárista Jan Coufal do premiérových dílů Kukaček? Měli jste tendenci pokračování zalidnit více postavami?

Ne, neměli. Vzhledem k tomu, že jsme Kukačky nezamýšleli jako seriál s neomezeným počtem řad, tak se držíme především hlavních postav. Stále je co o nich vyprávět. O některých figurách se ale diváci dozvědí více detailů. Například o mladší z dcer manželů Holcových. A také o mamince Tereze. To je trochu tajemná postava, zatím se o ní jen mluvilo a z první řady pouze víme, že odešla od rodiny. Do této role jsme obsadili herečku Janu Kolesárovou. Zajímavá bude i dějová linka Marcely, která byla na konci první řady těhotná. Je tedy v nové životní situaci a uvidíme, jaké budou její další ambice.

Vrátí se tedy všichni herci ke svým postavám?

Bohužel ne. Jitka Čvančarová, která hrála v první řadě zdravotní sestru Kamilu a seriálovou manželku Jana Dolanského, si krátce po začátku natáčení nových epizod zlomila nohu. A i když nám to bylo velice líto, protože ve své roli byla skvělá, tak jsme na ni nemohli čekat. Její rekonvalescence byla dlouhodobá. Kamilu tedy převzala Eva Hacurová. Je to mimořádně talentovaná herečka, tak věřím, že diváci tuto výměnu přijmou.

Scénáře vašich seriálů píše Jan Coufal a režuruje je Biser A. Arichtev. Kolik úsilí musí vynaložit producent, aby si udržel spolupracovníky, kteří s ním jdou od jednoho projektu k dalšímu?

To je dané tím, že se skvěle doplňujeme. Logicky spolu proto děláme další a další projekty. Netvrdím, že to tak bude navždy. Bisi (Biser A. Arichtev) si už odskočil zrežírovat něco jiného než náš seriál. Některé projekty se nám překrývají, tak na nich spolupracuje jen částečně. Ale podstatné je, že nám zatím všechno vycházelo tak, jak jsme si představovali, a chce se nám spolu dělat něco dalšího.

Třeba i v jiném žánru? Vyprávěj, První republika a Kukačky jsou vztahové seriály. Neláká by vás komediální nebo v posledních letech divácky velmi oblíbený kriminální žánr?

Mě osobně kriminálky nikdy moc netáhly. Je ale pravda, že máme rozpracovaný jeden projekt, který by měl kombinovat krimi a vztahy. Měl by to být projekt pro Českou televizi, ale víc neprozradím. Ale Kukačky nejsou jen čistě vztahový seriál, snažíme se dramatický děj propojovat s humorem. Tahle kombinace nám nejvíc vyhovuje. Humor ale musí vycházet přirozeně ze životních situací. Čistá komedie nás tolik neláká. Zatím. Nikdy neříkám nikdy.

Co diváky překvapí v příběhu druhých Kukaček? Nebo lépe: co chcete, aby diváky překvapilo v druhé řadě Kukaček?

Překvapí je rozuzlení některých zápletek. A doufám, že budou příjemně překvapeni tím, že i na podruhé jsou Kukačky skvělým seriálem.

KDO JE KDO V SERIÁLU

TEREZA

Inteligentní, aktivní a pokroková žena. Je veselá, ironická, vtipná, má nadhled a velkorysost, umí být vřelá a milující. Vždy si myslela, že dokáže skloubit rodinu a kariéru. Když se narodil Jakub a když mu diagnostikovali Aspergerův syndrom, přehodnotila priority. Jakub potřebuje intenzivní péči, potřebuje stabilní prostředí. Tereza šla vždycky do všeho naplno, takže nezaváhala, začala studovat problematiku autismu a stala se mámou na plný úvazek.

MARTIN

Talentovaný a nadaný architekt. Rád poznává a prosazuje nové věci. Snaží se jít s trendy, v architektuře je to pasivní bydlení, obnovitelné zdroje a ekologické myšlení. Zajímá se o dění kolem sebe, nebojí se být aktivní. Někdy se bere až moc vážně, chybí mu nadhled, který má Tereza. Ve všem, co dělá, je urputný. Nemá rád chyby a neumí je odpouštět. Je pro něj těžké vyrovnat se s nemocí syna. Přesto si myslí, že to dokázal a že je milujícím otcem.

OLGA

Matka velké rodiny, porodila čtyři děti, jedno bohužel zemřelo. Má pocit, že prodělaná tragédie její rodinu ještě víc stmelila. Pracovitá, schopná, ale i milující a laskavá. Žije a dýchá pro svou rodinu. Děti a manžel jsou to jediné, na čem jí opravdu záleží. To jediné, za co má smysl bojovat. Bez ostatního se dá žít, bez rodiny ne.

KAREL

Chlap, jaké dřív nebylo těžké potkat, ale dnes jsou vzácností. Silný, pracovitý, málomluvný. Cit neumí dát najevo, to ale neznamená, že je bezcitný. Kvůli dětem by se dřel do krve, bez váhání, bez přemýšlení. Děti a rodina jsou smyslem jeho života, nad ničím jiným není potřeba přemýšlet. Tohle jediné má smysl.

MARCELA

Vzdorovitá, temperamentní, svéhlavá. Na ostatní může působit neochvějně sebejistě, ve skrytu duše je ale nejistá a plachá. Prošla si obdobím, kdy na sebe strhávala pozornost různými výstřelky a průšvihy. S narůstajícím věkem se uklidnila, potřeba provokovat ale v ní zůstala dodnes. Obdivuje vztah svých rodičů, jeho pevnost a láskyplnost, sama po něčem takovém také touží, jen si to ještě nepřiznala.

DAVID

Přímý, rovný chlap, učitel, který měl své povolání rád, a teď těžce nese, že ho bude muset opustit. Vždycky měl vztah k dětem a tak, jako učil on je, učily i ony jeho. Nebojí se nových věcí, ale rád si je nejdřív vyzkouší, nové neznamená nutně lepší. Dá se říct, že je opatrný a konzervativní, velká rozhodnutí u něho vyžadují čas, rád váží všechna pro a proti, než řekne jasné slovo. Když už to ale udělá, jeho slovo platí.

KUKAČKY

SERIÁL PRO CELOU RODINU

Příběh rodiny Holcových a Kadlecových, který měl televizní premiéru 8. ledna 2021, se stal nejsledovanějším pátečním seriálem České televize od roku 2008. Pustilo si jej přes 4,5 milionu dospělých diváků. Každou z třinácti epizod první řady vidělo průměrně více než 1,7 milionu lidí při podílu na publiku bezmála 37 %. Seriál si vysloužil nadprůměrné hodnocení spokojenosti, originality i zaujetí. Z pohledu diváckých skupin zasáhl nejvíce ženy starší pětáctýřiceti let.

O NOVÝCH EPIZODÁCH

Rodiče pro své děti udělají cokoliv – to je hlavní téma druhé řady seriálu Kukačky. První řada seriálu se soustředila na život dvou rodin poté, co se dozvědí o záměně svých dětí. Druhá řada sleduje snahu obou rodin žít co nejlépe u sebe, aby se Jakub s Tomášem mohli vídat se „všemi“ svými rodiči a aby i rodiče mohli vídat „oba“ své syny. David, který výměnu zavinil, nabídne svůj dům Tereze a Martinovi, kteří po krátkém váhání přijímají. Od té chvíle začíná boj za klidné soužití. Všichni zúčastnění se snaží, chtějí, aby se to podařilo, jenže každý další den přináší nové a nové překážky. Rodiny mají své zvyky, své priority, své názory na výchovu. Každý sám za sebe je jiná osobnost a Tomáš s Jakubem nemohou být rozdílnější. Všichni chtějí, aby se společné žití podařilo, jenže čím více času spolu rodiny tráví, tím jasnější je, že celé to snažení bude nejspíš marné. Přesto se nikdo nechce vzdát.

PREMIÉROVÉ DÍLY UŽ
OD 20. LEDNA NA ČT1

PRVNÍ ŘADU SERIÁLU KUKAČKY
SI MOHOU DIVÁCI PŘIPOMENOUT
UŽ NYNÍ V IVYSÍLÁNÍ ČT.

SCENÁRISTA JAN COUFAL: ZÁMĚNA DĚTÍ V TAKOVÉ PODOBĚ, V JAKÉ JI UKAZUJEME V SERIÁLU, NEMÁ JEDNOZNAČNÉ ŘEŠENÍ

Měl jste dopředu rozmyšlené pokračování seriálu Kukačky? Jak?

Věděl jsem, jak skončí první sezona. Chtěl jsem, aby měla silný konec, který by obstál, i kdybychom nepokračovali. Zároveň už tehdy ale příběh nabízel další vývoj. Protože pokud se někomu stane, co se stalo našim postavám, musí se s tím prát už napořád.

Inspirovaly vás pro některé dějové linky konkrétní reakce diváků??

Druhá řada má vždy trochu nevýhodu v tom, že divák, který si oblíbil postavy, má svou představu, jak by měly jejich osudy pokračovat. Jenže svou představu mám i já. Teď už zbývá jen doufat, že se v představách příliš nerozejdeme.

Takže je pro vás psaní pokračování více stresující, protože diváci už mají nějaká očekávání?

Dosáhnout úspěchu je těžké, zopakovat ho je ale nesrovnatelně těžší. První řadou můžete překvapit, druhou musíte potvrdit, že úspěch nebyl náhoda. Takže ano, psaní dalších dílů bylo rozhodně víc stresující.

Když tvoříte jednotlivé postavy, představujete si u toho rovnou i konkrétní herce?

Ne. Nicméně u druhé řady je už tohle téměř vždy vyřešené. V tomhle má pokračování pro autora výhodu, vím, kdo a jak postavu bude hrát, můžu s tím pracovat, zohlednit to.

Máte problém s tím, když si herci během natáčení scénář upraví?

Mám rád, když si herec vezme dialog takzvaně do úst, tedy že ho řekne významově stejně, ale za použití svých slov. Takový dialog má větší autenticitu, což se u projektu, jakým jsou Kukačky, cení. Větší změny na place ale možné nejsou a nikdo je tedy ani nedělá.

Kde hledáte pro své scénáře inspiraci? Jsou například postavy inspirovány lidmi z vašeho okolí?

Nejlepší inspirace je termín, jak říká klasik. Konkrétní lidé za mými postavami nejsou.

Coby scenárista máte určitě dost práce. Stiháte pravidelně chodit na natáčení?

Jako showrunner a autor jsem zodpovědný nejen za scénáře, ale i za výběr herců, za lokace, za celkovou stylizaci. Tohle vše řešíme dohromady s producenty a režisérem. Není to tedy tak, jako to ukázal film Trhák, že by scenárista byl trpěný a mohl jenom nakouknout. V ideálním případě bych měl být na place každý den, což je běžná praxe v zahraničí.

Vyřešil jste záměnu dětí v seriálu tak, jako kdyby vás stejná situace potkala v soukromém životě?

Záměna dětí v takové podobě, v jaké ji ukazujeme v seriálu, nemá jednoznačné řešení. Vlastně nejde uzavřít už nikdy. Dotčení lidé jsou tím spojeni napořád. Každá jednotlivá postava má navíc svůj vlastní pohled. Snažil jsem se, aby bylo možné všem postojům rozumět a všechny chápat. Nejde říct, či řešení by mi bylo nejbližší. Určitě bych se ale stejně jako Tereza, Martin, Olga a Karel zkusil domluvit na řešení, které by bylo přijatelné pro všechny.

Máte rád happyendy? A dočkají se diváci šťastného konce v druhé sérii Kukaček?

Mám rád silné konce, které vyvolají emoci, které dávají prostor k přemýšlení. Snad se nám takový podařilo natočit i u této série. Protože u příběhu platí, že takový, jaký je konec, je i dojem z celého díla.

DRUHÁ ŘADA KUKAČEK V ČÍSLECH

- 82** NATÁČECÍCH DNÍ
- 12** DNÍ NATÁČEL ŠTÁB V LOKACI HRADOVÉ STŘIMELICE, BYDLIŠTI HOLCOVÝCH
- 52** DNÍ BYLA NA PLACE **MARTA DANCINGEROVÁ**, PRÁVEM JÍ PATŘÍ REKORD V DRUHÉ ŘADĚ, JEN O DEN MĚNĚ TOČILA JEJÍ KOLEGYNĚ **SABINA REMUNDOVÁ**
- 7** PROFESIONÁLNÍCH ZÁVODNÍKŮ NA MOTORKÁCH, 6 JEZDCŮ NA SAJKDÁRÁCH A 1 FREESTYLISTA PŘEDVEDLI SVŮJ SPORTOVNÍ UM PO BOKU HERCŮ

REŽISÉR BISER A. ARICHTEV: DRUHÁ SÉRIE KUKAČEK JE JEŠTĚ NAPÍNAVĚJŠÍ NEŽ TA PRVNÍ

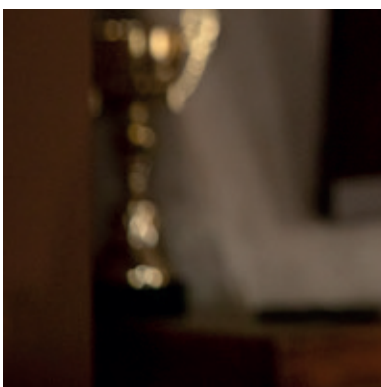
Pro Českou televizi jste kromě Kukaček režíroval i další úspěšné seriály, jako jsou Horákov, Vyprávěj nebo První republika. I když se každý z nich odehrává v jiné době, mají společné téma rodiny. Co dalšího je spojuje?

Příběhy rodin, to je jejich největší spojovatel. Mám pocit, že je to téma, které si mě hledá. Vyprávím příběhy a pokouším se v nich vždy najít nějaké dobro. Snažím se vycházet z toho, že jejich postavy jsou v jádru dobré. A když se dostanou do složitých životních situací, dělají různá, často nepopulární rozhodnutí. Je na divácích, aby si udělali názor, jestli jejich rozhodnutí byla správná a obhajitelná, nebo ne. Třeba v Kukačkách vystupuje postava Martina, kterého hraje Marek Adamczyk. Hned na začátku, když se rodiny předběžně dohodnou, že si nechají své děti, do toho hodí vidle a řekne, že chce vlastně vychovávat oba kluky. Jeho názor je zpočátku velmi nepopulární, protože rozhodí dohodu. Nakonec se ale ukáže, že to tak chce i druhá rodina. To je stejné jako ve Vyprávěj. Tam jsou také postavy, které dělají rozhodnutí v konkrétních životních situacích,

v nichž je velmi složité dopředu vědět, co je správně. Jan Jackuliak hraje mladého kluka, komunistu věřícího myšlence socialismu, který také posléze musí přehodnotit názory s ohledem na vývoj situace a doby. Hezké na tom je, že život není černobílý a ani hlavní hrdinové takoví nejsou. Pro mě je důležité se zorientovat v tom, co je správné, jak má kdo nastavené morální hodnoty, kdy je upřednostnit, a kdy naopak upozadit, aby to všechno vycházelo v celé dějové paletě. Abych mohl herce správně vést, musím jejich postavy důvěrně znát a svým způsobem je mít rád.

Diváky v napětí u první řady Kukaček drželo rozuzlení, kdo může za záměnu dětí. Co je bude držet v pozoru u druhé řady?

Jsem přesvědčený o tom, že je druhá série Kukaček ještě napínavější. Je hodné o tom, že obě rodiny mají velkou vůli se sžít, ale moc jim to nejde. Je tam velké emocionální napětí a je to velmi dramatické. Člověk by řekl, že teď, kdy už víme, kdo děti v porodnici vyměnil, bude vše jednodušší, ale není tomu tak.

Nejen dospělí, ale i sami kluci situaci nějak vnímají a řeší ji po svém. Často jsou spolu, mezitím co rodiče to při nejlepší vůli nezvládají. Někdy, i když se snažíte s někým vyjít v dobrém a děláte to v duchu svého nejlepšího přesvědčení, to ten druhý nemusí přesně takto vnímat. A toho budeme svědky ve druhé sérii.

Jak jste prožíval vysílání první řady? Seriál si získal neuvěřitelný počet diváků a o ději se mezi lidmi hodně diskutovalo...?

Je hezké, že se seriál stal na čas tématem společenské diskuze. Vnímali jsme to na sociálních sítích a v různých diskuzních fórech. Je to takové neformální ocenění pro celý tým. Pro mě osobně to velmi znamená. Snažili jsme se téma zpracovat do formy, která by lidi bavila. Obecně si myslím, že je pro seriál nejcennější, když jeho téma diváci přijmou a ve společnosti chvíli rezonuje. To je pro nás tvůrce znamení, že je důležité stále vyhledávat nová témata.

Vnímali jste i to, jak se u diváků proměňovaly sympatie k jednotlivým postavám?

Ano, je to součást hry. Já musím v průběhu natáčení vést postavy a situace tak, aby zvrát vycházel dokonale a nikdo z diváků neměl podezření, že je to předem připravené. Hodně jsme pracovali s Davidem. Záměr byl, aby

nikdo neměl tušení, že za záměnu kluků může on. Odstředivě jsme vyprávěli jeho příběh prostřednictvím jiných postav a rozuzlení bylo pro všechny překvapením. Vidíte, a tady se vracíme k motivacím. Proč to udělal? Je to obhajitelné? Akceptovatelné?

Zasáhnou do děje druhé série Kukaček nějaké nové výrazné postavy?

Nové jsou v seriálu rozsahem spíše menší figury. Děj se věnuje hlavně našim rodinám. V první sérii bylo naznačeno, že postava Terezy má někde matku, o které nic neví, a ve druhé se o ní dozví víc. Pro ni je to kromě dětí jedna ze zásadních věcí. Snaží se matku vyhledat a zjistit, proč ji opustila. Hraje ji skvělá Jana Kolesárová. Také jsme museli přepsat Jitku Čvančarovou, která se vážně zranila. Její roli jsme svěřili Evě Hacurové.

Natáčení první řady jste absolvovali během pandemie. Nic podobného se tentokrát neopakovalo?

Přerušeno natáčení první řady bylo pro nás těžké, protože jsme roztáčeli všech třináct dílů najednou a museli jsme s herci a se skriptkou udržet návaznosti scén. Já hlavně musel uhlídat, aby herci přecházeli ze scény do scény se stejnou energií, ve stejném rytmu, aby byli

správně nastaveni pro pokračující obrazy. Kukačky jsou vystavěny tak, že pointa jde přes dvě až čtyři scény, a v tom je to extrémně těžké. Ateliér byl postavený tak, že jsme měli jedno patro domu k dispozici v květnu a druhé až v srpnu nebo v září. Což znamenalo, že když jsme točili plynulý přechod z patra do patra, tak v reálu uplynulo několik měsíců. V době přerušení to bylo o dost těžší. Doufám, že to diváci nepoznali. Natáčení druhé řady ovlivnil koronavirus jen lehce.

Jaký byl návrat celého štábu do druhé řady? Jaká emoce byla nejvýraznější?

Scenárista Jan Coufal říká, že je to, jako by se vracel ke známým do obýváku na návštěvu. Bylo zajímavé sledovat herce, kteří si pamatovali náladu seriálu, jak se novým situacím v druhé řadě snaží chodit naproti. Mým úkolem bylo je trochu brzdit. Aby postavy nepředjímal, co se stane, a situace nebyly už dopředu odhalitelné a nepůsobily vypočít-

tavě. Výhodou bylo, že odpadlo vysvětlování toho, co v ději funguje a co ne.

Po oznámení pokračování Kukaček neje-den fanoušek seriálu přemýšlel, o čem tak bude druhá řada. Co napadlo vás?

Upřímně, nejsem úplně fanďa pokračování, když je předchozí děj nějakým způsobem zakončený a funguje. Myslím si, že bychom měli i my, tvůrci, jít dál a přinášet nová témata. Ale když už tedy dojde na pokračování, tak chci, aby se příběh dál rozvíjel, aby nepřeslapoval na jednom místě. A to se u druhých Kukaček povedlo. První série byla hodně o tom, co je to rodičovství, co pro nás znamenají děti, co rodiče a vzájemná blízkost. Druhá je hlavně o soužití, což je změna a posun, a já jsem za to rád, protože v tomhle mají nové díly jinou atmosféru. Samozřejmě téma rodiny zůstává, ale rozšiřuje se o nový element a tím je právě téma soužití. Pro mě motivace pokračovat.

MARTA DANCINGEROVÁ:

SERIÁL JSEM SI PO PAUZE NEMUSELA PŘIPOMÍNAT. S PRVNÍ VĚTOU SCÉNÁŘE K NOVÝM DÍLŮM JSEM DO PŘÍBĚHU BEZ PROBLÉMU VPLULA

Měla jste radost, když jste se dozvěděla, že se bude točit druhá řada Kukaček?

Měla. Těšila jsem se na kolegy, lidi ze štábu a byla jsem zvědavá na scénář. Zajímalo mě, co jeho autor pro naše seriálové rodiny vymyslí.

Sledovala jste reakce diváků na příběh seriálu?

Sledovala je asi silné slovo. Spíš se ke mně dostalo několik moc příjemných reakcí od lidí, kteří chtěli o tématu, tedy o záměně dětí, diskutovat a chtěli mi říct, jak by se zachovali oni a s kým v seriálu sympatizují. Byla to určitě lepší forma odezvy, než když na mě na ulici reagují slovy: „Jé, vy jste ta z té televize.“ Jsem ráda, že jsou Kukačky seriálem, který diváky vybízí k nějaké formě vyjádření.

Míváte obavy před tím, než se seriál dostane na obrazovky, jak vás budou diváci hodnotit a jak budou vnímat vaši postavu?

Možná mi to hlavou někdy proběhne, ale není to nic, čím bych se nějak strašně trápila. Herec musí svoji roli zahrát tak, aby s ní souzněl. I když je to negativní postava, musí si ji nějak polidštit. Zatím jsem neměla tu čest potkat se s hrdinkou, za kterou bych se musela úplně stydět.

Váš seriálový syn Jakub má poruchu autistického spektra. Co jste si o této diagnóze musela zjistit?

Znám ze svého okolí různé příběhy rodičů dětí, které mají tuto diagnózu, takže informace o ní se ke mně dostávaly přirozeně. A taky jsem si například nenechala ujít dokument České televize Děti úplňku, který je o několika rodinách, jejichž děti mají těžkou formu autismu. Různými cestami ke mně

tedy informace přicházely, intenzivněji jsem se po nich nepídila. Na natáčení byla navíc přítomná odbornice, která nám pomáhala s některými scénami, a té jsem se měla možnost ptát na konkrétní rodičovské reakce.

Jak se vám vracelo po delší pauze do role v seriálu Kukačky? Musela jste se podívat na první sérii, abyste si připomněla svoji postavu?

Myslela jsem si, že se budu muset před začátkem natáčení na první sérii podívat, protože už si nebudu pamatovat, jak tu svoji roli hrát. Ale s první stránkou, s první větou scénáře jsem do toho zase bez problémů zaplula. To je ta divadelní paměť. Když se po nějaké pauze v jednu chvíli opět potká herecký soubor, vrátí se známé situace, tak člověku hned automaticky naskakují texty, gesta.

Jak se vám točilo po dvou letech s oběma chlapci? Viděla jste rozdíl v jejich hraní? Jsou z nich větší profesionálové?

Určitě byli otrkanější, ale pořád jsou to hrozně fajn kluci. Ve druhé sérii toho museli ve svých rolích zvládnout víc než v první řadě. Poprali se s tím skvěle. Bylo by přirozené, kdyby byli kvůli věku rozpustilejší, ale oni byli úžasně disciplinovaní a jsem na ně opravdu pyšná.

V první sérii prochází vztah Terezy a Martina krizí. Řeší samozřejmě náročné chvíle ohledně záměny dětí. Tereza navíc ale zjistí, že jí Martin podvádí. Podaří se jim k sobě najít cestu zpět?

Tohle je zrovna téma, kterého se diváci moc nedočkají. Oni na tom vztahu zapracovali v mezičase a od začátku druhé série jsou spolu a fungují jako silný tým.

MAREK ADAMCZYK:

OBA KLUCI BYLI NA PLACE OTRLEJŠÍ, PROTOŽE UŽ TO PRO NĚ BYLO ZNÁMÉ PROSTŘEDÍ. NĚKDY BYLI JAK Z DIVOKÝCH VAJEC

V seriálu Kukačky hrajete otce jednoho z chlapců. A vaše postava, to je vyložené městský typ. Jak prožívá přesun na maloměsto, kde je anonymita výrazně menší než v metropoli?

Jedním z témat druhé série je překonávání vlastních hranic. Všichni z hlavní čtveřice musejí vystupovat ze své komfortní zóny,

takže pro Martina je to sice problematické, ale má velkou motivaci to zvládnout. Pro udržení rodiny a zlepšení vztahů je ochotný hodně obětovat. Myslím si, že se snaží dělat věci správně a řešit je tak nějak pozitivně, aby to ve výsledku bylo co nejlepší pro oba kluky. Ti jsou pro něj největším hnacím motorem a kvůli nim je schopný ostatní věci upozadit.

Jste rodilý Pražan. Co je vám sympatičtější? Ruch a možnosti, které nabízí velkoměsto, nebo spíše komunitní život na vesnici?

Já mám nejradši, když to můžu kombinovat – jeden víkend v holinách a jeden v obleku. Nejlepší je podle mě pestrost, kdy má člověk kulturní vyžití velkoměsta, ale zároveň si pak sáhne do hlíny nebo vezme do ruky krumpáč.

Jaké bylo shledání s kluky? Pozoroval jste rozdíl ve spolupráci s nimi oproti prvnímu natáčení?

Jsou starší, takže bylo těžší a těžší natočit to tak, aby bylo uvěřitelné, že jsou v první třídě. Zároveň jako osobnosti zrají a vyvíjejí se. Možná více zlobili a byli otrlejší na place, protože už to pro ně bylo známé prostředí, takže někdy byli jak z divokých vajec. Pořád to ale byli ti dva fajn kluci, se kterými jsme točili první sérii.

Jako jediný z hlavní herecké rodičovské čtveřice nemáte ještě vlastní děti. Nebyl jste v nevýhodě?

Těžko říct. Od lidí, kteří mají děti, se většinou dozvíte, že pokud je člověk nemá, tak nepochopí, jaké to je. To vám moc nepomůže. Na druhou stranu se herec potká se spoustou věcí, které nezažil, a musí si k nim najít cestu. Já mám v mém okolí hodně mladých rodičů a hodně malých dětí, takže se dívám kolem sebe a snažím se tím inspirovat.

Kromě záměny dětí vám scenárista v první řadě zavařil i nevěrou. Čekají vás v nové sérii další podobné životní eskapády?

To nechci úplně prozrazovat. Čekají nás jiné životní překážky, ale tahle série je více o tom, že se všechny postavy snaží situaci zvládnout a společně se dohodnout na nějakém řešení, takže i zápletky, které se točí kolem Martina, nejsou tolik o tom, že by měl nějaké bokovky. Spíš řeší věci uvnitř rodiny a věci, které se týkají dětí.

VIKTOR SEKANINA A THEODOR SCHAEFER DĚTSKÉ HVĚZDY SERIÁLU KUKAČKY

Jak jste prožívali konec natáčení první série? A jak jste reagovali na oznámení, že se znovu potkáte v druhé řadě Kukaček?

Viktor Sekanina: Brečel jsem, když jsme se loučili na konci natáčení první řady. Ale přišla druhá série a to jsem měl naopak velkou radost. Těšil jsem se na herce i na prostředí, ve kterém jsme točili.

Theodor Schaefer: Konec první série jsme všichni oplakávali, protože to byla dobrá parta.

Všichni jsme se znali a kamarádili. Natáčeli jsme spolu skoro celý rok, a pak najednou nic. Nikdo nevěděl, jestli bude druhá série, jestli se už nikdy nevidíme, nebo jestli spolu budeme ještě natáčet. Takže když bylo jasné, že budeme pokračovat, tak jsem měl taky velkou radost a byl jsem šťastný.

Jak reagovali spolužáci na to, když vás viděli v televizi?

V. S.: Řekli mi, že mě viděli, ale nic dalšího už neříkali.

T. S.: Nejčastější otázka byla, jestli jsem na té motorce jezdil já, nebo ne. Musel jsem říct, že ne, že mám v takových scénách dvojníka.

Co je pro vás na natáčení nejtěžší? Třeba zapamatovat si delší texty ze scénáře?

V. S.: Texty mi problém nedělají. Scénář si vždycky přečtu doma a pak se ho učím v autě. Máma mi s tím pomáhá a texty mi nahazuje.

T. S.: Pro mě je asi nejtěžší, když se točí nějaká vtipná scéna a musím vydržet se nesmát. Někomu se třeba něco nepovede nebo někdo řekne nějaký vtip, ale tvoje role se nesmí rozesmát. Je to těžší než scény, kde se musím rozplakat, protože to přijde maskér a foukne mi do očí takový prášek, abych brečel.

Co máte společného se svými postavami, které v Kukačkách hrajete?

V. S.: Společného máme to, že taky nemám rád hluk. A pak spíš několik věcí společných nemáme. Já třeba v realitě rád sportuju, v seriálu ale nechci běhat, protože se nechci zpotit. Myslím, že i tak bychom v reálu mohli být kamarádi a rozuměli bychom si.

T. S.: Taky pořád něco dělám, to mám se svojí postavou stejně. Ale v první sérii jsem se s ní více ztotožňoval. V nových dílech moje postava dostává pětky ve škole, a to jsem já v životě nedostal. Taky hraje fotbal, a já ne. Ale umí řídit motorku a na té bych se chtěl naučit jezdit.

Baví vás herectví natolik, že byste se mu chtěli věnovat i v budoucnu?

V. S.: Nevím, zatím nemám žádnou představu o tom, čemu bych se chtěl v budoucnu věnovat. Pokud by přišla nějaká další nabídka na roli, tak bych ji vzal. Jediné, co bych nechtěl hrát, je role sebevraha.

T. S.: Mám herectví jako koníček, protože když studuješ herectví, tak už potom nemáš moc možností dělat něco jiného. Ale když vystuduješ jiný obor, tak si občas můžeš zahrát v nějakém seriálu. Takže chci být architektem a k tomu dělat herectví.

SABINA REMUNDOVÁ:

POSTAVA OLGY, KTEROU V SERIÁLU HRAJI, SE BUDE DÁL SNAŽIT O SBLÍŽENÍ OBOU RODIN. VÍC ZATÍM NEŘEKNU A SVŮJ SOUKROMÝ DOJEM Z NOVÝCH DÍLŮ SI NECHÁM PRO SEBE

Byla jste hodně překvapená, když jste se dozvěděla, že se budou točit další díly Kukaček? Hlavní otázka záměny dětí byla přece jen zodpovězena v poslední epizodě první série. Jaké téma bude podle vás nosné v nové řadě?

Seriál měl velký divácký ohlas, tak mě záměr točit pokračování vlastně ani nepřekvapil. Neptala jsem se dopředu, jaké téma bude pro mou Olgu nosné. Můžu jen prozradit, že má ve druhé řadě Kukaček jisté tajemství.

Jak lidé reagovali na vaši Olgu? Neměla jste jako představitelka jedné ze čtyř nejdůležitějších postav seriálu třeba jen malou obavu, že si ji diváci nezařadí mezi oblíbené figury?

Strach o to, že Olga nebude divákům sympatická, jsem neměla. Bylo o čem hrát a v roli jsem si věřila. Ohlasy byly velmi pozitivní. Moc mě to těší a opravdu jsem za tuto příležitost ráda.

Na kolik vám nechal režisér Biser A. Arichtev volnou ruku při drobném doladování charakteru postavy Olgy? Jakou vlastnost jste jí přisoudila vy?

Sama mám čerstvě za sebou režii v divadle a tři měsíce jsem se intenzivně v myšlenkách i prakticky zabývala vztahem režiséra s herci. Režisér je ten, který celý kus zastřešuje a dává mu rámec, komunikuje se všemi složkami při přípravě, realizaci i produkci díla. Herec přináší nápad, svou představu konkrétního člověka, který je dílem jeho fantazie a práce. Společně pracují na celku. Takto mě naše práce baví, je kreativní, pestrá a má dostatečnou dávku svobody.

Je nějaká část kostýmu nebo snad i rekvizita, která je vaše, ale chtěla jste, aby byla součástí Olgy?

V první sérii jsem víceméně z nouze nebo zjednodušení, přinesla několik svých kusů oblečení a starou kabelku. Ve druhé řadě byly jen dva kusy oblečení moje, a tak trochu vizuálně propojovaly obě série. Zajímavější je ale jedno téma, jedna věta, která se u Olgy v pokračování seriálu velmi často opakuje. Ale nechte se překvapit. Pan scenárista tím měl možná něco za lubem.

Nedávno jste se coby státní zástupkyně vrátila ve třetí řadě Případů 1. oddělení. A pak jste v krátkém odstupu zažila hned další návrat, ke Kukačkám. Jaký byl přechod z jednoho seriálového placu na druhý?

To nebyl žádný problém. Kromě Případů 1. oddělení a Kukaček jsem navíc točila ještě film. Největší komplikací jsou pro mě změny v plánování. Ráda mám své závazky pod kontrolou.

V Kukačkách se s vámi před kamerou objevují dva dětské herci. Jaké s nimi bylo už druhé natáčení?

Kluci povyrostli. Nemůžu si na ně v nejmenším stěžovat. Jsou to nejen inteligentní kluci, ale už i zkušené herci.

V poslední epizodě první série Kukaček je to právě vaše hrdinka, která jako první mluví o potřebě odpustit Davidovi, který stojí za záměnou dětí. Bude Olga i v nových epizodách tou postavou, která bude mít tendenci urovnávat vztahy v rodině? V té vlastní i s Kadlecovými?

Ano. Ale víc vám záměrně neřeknu a svůj soukromý dojem z druhé série si nechám pro sebe.

Na place druhých Kukaček jste prožila jednapadesát dní, tedy víc než polovinu natáčení. Která fáze pro vás byla nejzábavnější?

Sama kvůli sobě si pěstuju vyrovnanost, klid a dobrou náladu průběžně. Natáčení je intenzivní činnost, vyžaduje velkou dávku koncentrace, výdrž. Na práci se musíte připravovat. Často se po dvanácti hodinách natáčení učíme na další, stejně dlouhé dny. Večer míváme představení v divadle. O zábavě nemůžu mluvit. Neznamená to, že se nesmějeme a nejsou veselé chvíle, ale je to práce. A snadná opravdu není.

Jak dlouho vám trvá, než danou postavu dostanete z hlavy? Máte nějaký rituál spojený s koncem natáčení?

Rituál nemám. Myslím, že je dobré se rozloučit a většinou se to děje. Producent, produkce, takové loučení obvykle iniciují. Některé role a práce zůstávají v hlavě dlouho, někdy přirozeně odejdou hned.

DAVID NOVOTNÝ:

NEJSEM PRAŽSKÁ DRBNA. KDO V PŘÍBĚHU VYMĚNIL DĚTI, JSEM NIKOMU DOPŘEDU NEPROZRADIL

První série Kukaček skončila rozluštěním záměny dětí a příběh vypadal uzavřeně. Jak se podaří navázat v nových epizodách?

Sám jsem se toho bál, protože mě nenapadalo, jaké další třetí plochy by v pokračování mohly být. A nakonec jich je ve druhé řadě mnohem víc než v první sérii. Ta byla šokující záměnou dětí, v té druhé se už potýkáme s tím, jak by to mohlo jít v životě obou rodin dál. Producenti už prozradili, že je scenárista sestěhoval na jedno místo.

A tím, že si vidí do oken, tak těch třech ploch bude opravdu hodně.

Jaký byl návrat k vaší postavě?

To byla úplná pohoda, protože už jsem Karla znal a v nových epizodách se povahově vůbec nemění. Pořád se umí rychle rozčlíit. Je milující. Je to zkrátka Karel Holec z první série. Není nijak vykloubený. Je to můj Karel.

Sednul byste s ním do kabiny motoráku?

Jasně, tak protože to jsem já a já bych se sebou šel kamkoliv. Karel by měl mít chuť si sednout se mnou.

Co vy a reakce diváků na první řadu Kukaček?

Dostaly se ke mně ty, které mě bavily. Dcery prý jezdily za svými mámami a třeba i trojgeneračně spolu Kukačky sledovaly. Byl to tedy zásah spíš do těch holčičích hlav a holčičích duší. Samozřejmě, že i od chlapů jsme dostávali plusové body a pochvaly.

Kolikrát po vás někdo chtěl, abyste mu prozradil, kdo způsobil výměnu dětí?

Myslím si, že o mně se ví, že tohle neříkám, že nejsem pražská drbna. Taký nejsem moc kontaktní člověk. Všem jsem hned na začátku řekl, že o tom nebudu mluvit a tečka! A když řeknu, že o tom mluvit nebudu, tak to po mně nikdo nechce. V rodině a v mém bezprostředním okolí k tomu sice občas docházelo. Třeba v polovině seriálu se ptali, jestli to bude ten, nebo ten, a já jim říkal, ať mi dají pokoj a užívají si to.

Proč by si diváci neměli nechat ujít druhou řadu?

Podle mě ten, kdo se díval na první řadu a bavila ho, tak si tu druhou nenechá ujít. Znamená to, že nějakým způsobem přilnul k postavám, které jsme v seriálu vytvořili a které chodily k divákům do obývacích. Mohli se s nimi do určité míry ztotožnit. Myslím si, že postavy jednájí pořád tak, jak byly nastavené. Jenom teď budou mít nové problémy. Tak si je nenechte ujít!

DENISA BAREŠOVÁ:

MARCELA, TO JE HOLKA, KTERÁ SE S NIČÍM MOC NEMAŽE. A V PREMIÉROVÝCH DÍLECH NEBUDE JINÁ

Kdy jste se dozvěděla, že se bude točit druhá série Kukaček? A čekala jste, že bude mít seriál takový úspěch u diváků?

O pokračování se začalo mluvit už během natáčení první série. Když pak byla k dispozici čísla sledovanosti, bylo to více méně jasné. A z ohlasů diváků jsem byla mile překvapená, postavu Marcely mám ráda.

Váhala jste, jestli roli přijmete? A co všechno zvažujete, než kývnete na nějakou filmovou nebo televizní nabídku?

Přála jsem si zkusit průběžnou roli v nějakém uzavřeném seriálu v České televizi, takže jsem v případě Kukaček neváhala. Na role jsem měla zatím štěstí a mohla jsem si dovolit odmítnout ty, které se mnou nerezonovaly. Důležité je pro mě téma filmu nebo seriálu, režisér, lidé, kteří na projektu pracují, kolegové, se kterými bych se mohla před kamerou setkat. Nejvíc dám ale na vlastní intuici.

Sabina Remundová a David Novotný, to jsou v Kukačkách vaši seriáloví rodiče. Bylo tohle to setkání, které pro vás bylo lákavé?

Určitě. Měla se toho během natáčení opravdu hodně, bylo to náročné období. Myslím si, že natáčecí bloky, pracovalo se šest dnů v týdnu od rána do večera, jsem přežila hlavně díky Davidu Novotnému, se kterým mám permanentně jeden velký záchvat smíchu.

Natáčení první série provázely komplikace spojené s pandemií koronaviru. Bylo natáčení druhé série poklidnější?

Neřekla bych. Tentokrát bylo zase komplikované zkombinovat termíny tolika vytížených herců kvůli jejich závazkům. Naše část seriálové rodiny to měla náročné i v tom, že jsme toho točili hodně v krátkém čase. Já jsem do toho měla ještě roli v jednom celovečerním filmu, tak to byl hukot.

V první sérii je Marcela trochu rebelka. Teď bude matkou. Dojde u ní k nějaké významné charakterové proměně?

Marcela je holka, která se s ničím moc nemaže. K charakterové změně úplně nedojde. Bude

muset řešit závažné problémy, ale právě díky své povaze je dokáže vyřešit jinak, než by očekávala většina lidí v jejím okolí. Bude to samozřejmě těhotenství, jak naložit s nároky potenciálního partnera nebo biologického otce, zároveň komplikace, které po porodu mohou nastat. Pro mě bylo hrát Marcelinu linku ve druhé sérii těžší než v první.

Je vám ta postava blízká?

Můžu říct, že čím dál tím méně, protože někteří její rozhodnutí mi úplně nesedí. Hodně věcí bych dělala jinak, ale zároveň ji obdivuji v tom, že má svatou trpělivost. Soucítím s ní, ale každá jsme úplně jiná. Já bych po různých zkušenostech už s jistými lidmi rozhodně nepřišla do styku. Myslím si, že znovu a znovu dává lidem příliš nových šancí. Já jsem radikálnější. Když přestanu někomu důvěřovat, tak už s tím člověkem nechci mít nic společného. Marcela stále balancuje mezi tím, co by měla udělat, a tím, co cítí, že má udělat.

MICHAL ISTENÍK:

KDYŽ JSEM SI PŘEČETL SCÉNÁŘ, TAK MĚ NAPADLO, ŽE TO BUDE DALŠÍ ROLE, ZA KTEROU NA MĚ NEBUDE MOJE MAMINKA PYŠNÁ

Hrajete Davida, ředitele školy a příbuzného rodiny Holcových. Je to právě David, který v seriálu Kukačky stojí za záměnou dětí. Schytl to hodně vašim prostřednictvím od diváků po odvysílání poslední epizody první řady?

Setkal jsem se spíš s tím, že rodiče dětí s Aspergerovým syndromem chtěli poradit, jak na malém městě přesvědčit školy k inkluzi, například. Samotnou výměnu mi nikdo navážno nevyčítal, to ne. Spíš ode mne opravdu chtěli radu jako od ředitele školy...

Jak pro vás bylo jeho jednání pochopitelné?

Je to samozřejmě velmi rozporuplná postava. Na jednu stranu je to čestný, dobromyslný člověk, oddaný své rodině a svému povolání, nebo chcete-li poslání pedagoga. Na druhou stranu udělal to, co udělal. Je pak polehčující okolností, že to bylo s dobrým úmyslem ochránit svého bratra. Světí účel prostředky v takovém případě? Myslím, že ne.

Věděli jste od samého začátku, že to bude vaše postava, kdo děti v porodnici vymění?

Když jsem roli přijímal, tak jsem to nevěděl, protože v té době ještě nebyly dopsány scénáře až do konce. Dozvěděl jsem se to později, na čtené zkoušce, pár dní před začátkem natáčení. Pamatuji si, že jsem reagoval nějak v tom smyslu, že je to další role, za kterou na mě nebude moje maminka pyšná.

Dá se asi očekávat, že v reakci na Davidovo přiznání v poslední epizodě první série ho v pokračování nebudou čekat úplně jednoduché okamžiky. Připravil scenárista pro vaši postavu i něco pozitivního?

Zatím bohužel nemůžu prozrazovat žádné detaily z druhé série. Jediné, co snad mohu říct, je, že v případě Davida se bude hodně řešit téma zločinu a trestu...

Zahrál jste si v komediálním seriálu MOST!, teď tedy už podruhé dramatictější roli v Kukačkách. Chcete diváky spíš bavit, nebo dojímat?

Mně osobně se nejvíc líbí v tragikomediích. Tragédie není komedii vzdálená, naopak se podle mě prolínají. Některé tragické momenty v životě člověka v sobě ukrývají humor, třeba cynický, ale humor. Anebo trapno. Trapno s komedií fungují výborně vedle sebe, protože umocňují jedno druhým. Skvělým autorem je v tomto ohledu třeba Martin McDonagh.

ZAJÍMAVOSTI Z NATÁČENÍ

DAVID NOVOTNÝ SE PRO SVOJI ROLI NAUČIL ŘÍDIT MOTOROVÝ VLAK, V NĚKTERÝCH ZÁBĚRECH JE SKUTEČNÝM STROJVEDOUČÍM, SÁM DOJÍŽDÍ DO ZASTÁVKY I VLAK ZASTAVÍ

THEODORA SCHAEFERA (TOMÁŠ) ZASTOUPIL DVOJNÍK PŘI NATÁČENÍ SCÉN S MOTORKAMI, VŠE OSTATNÍ OBA DĚTŠTÍ HERCI ODEHRÁLI SAMI, NEJVÍC JE BAVILY TY NATÁČECÍ DNY, V NICHŽ HRÁLI FOTBAL

REÁLNÉ ŽÁKY PRVNÍCH TŘÍD V SERIÁLU DIVÁCI NEUVÍDÍ, OBSAZENY BYLY DĚTI AŽ ZE TŘETÍCH TŘÍD, ABY VĚKOVĚ ODPOVÍDALY **THEODOROVÍ** A **VIKTOROVÍ**

SCÉNY, VE KTERÝCH SE ZTRATÍ MALÝ JAKUB, BYLY PŮVODNĚ NAPSÁNY POUZE NA LOUKU U SILNICE, ALE PŘI OBHLÍDKÁCH NADCHLO REŽISÉRA KUKUŘIČNÉ POLE, PROTO DOŠLO K ÚPRAVÁM SCÉNÁŘE

V ZÁBĚRECH KOLEM ÚLU NEHRAJE JEDINÁ ŽIVÁ VČELA, ZATO PŘI MOŠTOVÁNÍ JICH FILMAŘI DOSTALI PŘED OBJEKTIV KAMERY VÍC, NEŽ CHTĚLI

PRO ČESKOU TELEVIZI VYROBILA DRAMEDY PRODUCTIONS

autoři projektu: **JAN COUFAL**
FILIP BOBIŇSKI
PETR ŠIZLING

scenárista a showrunner: **JAN COUFAL**

producent a showrunner: **FILIP BOBIŇSKI**

režie: **BISER A. ARICHTEV**

výkonný producent: **PETR ŠIZLING**

dramaturgyně: **ŠÁRKA BABOROVSKÁ**

kamera: **JAN HUBAČ**

kreativní producent ČT: **JAN LEKEŠ**

výkonná producentka ČT: **VERONIKA SLÁMOVÁ**

zvuk: **DANIEL NĚMEC**

střih: **H.M.C., MARTIN ŠAŠEK**

hudba: **DAVID SOLAŘ**

architekt: **ADAM PITRA**

kostýmy: **STÁŇA ŠLOSSEROVÁ**

hraji: **SABINA REMUNDOVÁ**
DAVID NOVOTNÝ
MARTA DANCINGEROVÁ
MAREK ADAMCZYK
VIKTOR SEKANINA
THEODOR SCHAEFER
KLÁRA CIBULKOVÁ
LUBOŠ VESELÝ
EVA HACUROVÁ
JAN DOLANSKÝ
MICHAL ISTENÍK
HELENA DVOŘÁKOVÁ
PETR KOSTKA
LIBUŠE ŠVORMOVÁ
A DALŠÍ

KONTAKT PRO MÉDIA

Michal Antoš
Tel.: +420 735 715 719
michal.antos@ceskatelevize.cz
© Česká televize 2023
www.ceskatelevize.cz

FOTOGRAFIE

www.ceskatelevize.cz/ePress
<https://ctcloud1.czech-tv.cz/s/094jj0gXCoELd4C>
pavel.kral@ceskatelevize.cz